

1864-06-14

SENDER

Janus la Cour

RECIPIENT

Joakim Skovgaard

FACTS

Document type:
Letter

Sender's location:
Aarhus

Recipient's location:
København, Østerbro

Mentioned people:
Janus la Cour
Joakim Skovgaard

Mentioned locations:
Korsør
Helgenæs
Tyskland

Archive:
Mappe 31 nr. 5

TRANSCRIPTION

Mappe 31 brev nr. 5

Til

Joakim Fredrik Skovgaard

Østerbro, Rosenvænget 27

Kjøbenhavn.

Aarhus 14 Juni 1864.

Kjære lille Joachim!

Det var i en Fart at jeg sidste Morgen i Rosenvænget kom ud af Sengen, i Klæderne, ned i Droschen og ud paa Banegaarden, men det veed Du maaske, i en Fart kom vi til Korsør og snart kunde vi begynde at see Jyllands Kyst, og saa Tydskerne i Mængde. I de gode gamle Dage havde Enhver Lov til at staa saa langt ud paa Dampskibsbroen som man selv vilde, nu derimod dannede Rakkerpakket et larmende Rækværk mod Skinnerne, de Pikkelhuer, det synes som om al Stadsen sættes i den øverste Spids paa Huen, thi den glindser, men selve [?] seer i Regelen lidt lurvet ud. Nu kom jeg da iland, men allevegne saae, lugtede og hørte man Tydskerne, allevegne snakkede man om dem, Alle ærgrede sig over den løjerlige Vaabenhvile, ærgrede sig over deres evindelige Spillen paa Bliktrompet; snart begyndte jeg ogsaa at ærgre mig, og har nu siden gaaet med en god Portion Ærgrelse, Harme og Bedrøvelse, thi hvad skal dog Enden blive paa Vennernes Troløshed og Fjendernes Uforsømmethed? Ja det veed jeg saamænd ikke, hører jeg dig sige, naar Du kommer hertil, og hvis Du saa spørger din Fader og Moder om hvad de tror, da siger de vel, ja Gud skal vide det, men endnu er det ikke [?] at opgive Haabet, det kan

-2-

maaske endnu blive godt. Jeg var i de allerførste Dage en lille Tour paa Helgenæs, og der kom jeg i det første Klammeri med en preussisk Officier, det blev naturligvis uden Resultat, thi naar man kommer til at tale om det urimelige i Tysklands Fordringer, saa lette de paa Skuldrene og siger, ja det kjende vi ikke, og saaledes hører jeg det bestandigt gaaer, naar Nogen kommer i Samtale med dem om vore Forfald. Forresten lod det til at være en meget elskværdig og beskeden Mand, og omendskjønt jeg blev hidsig og tog saa kraftigt fat paa Sagen som jeg kunde, og just ingenlunde brugte Yttringer som kunde henregnes til kold Høflighed, saa var han dog den rolige og høflige Mand til det sidste. Det var min første og egentlig sidste Kamp, thi nogle senere Smaatræfninger kan jeg ikke regne med. Da jeg i dem har indskrænket mine Svar til Ja og Nej, paa de til mig

henvendte Spørgsmaal, saa de [Tydskerne] have i Almindelighed trukket sig tilbage og opgivet at komme i lag med dem mig, dog det er sandt, forleden Morgen jeg gik ud at male, mødte jeg et helt Batteri paa en smal Markvej, jeg maatte da holde mig paa Grøftekanten, men min Fod gled, jeg faldt over min Malerkasse, det gjorde noget Spektakkel, Hestene bleve skye, Tydskerne bandede og afsted foer Batteriet, men jeg gik rolig den modsatte Vei, saa jeg veed ikke hvad Enden blev. See det var nu alt sammen om mig selv og om Tyskerne, nu

-3-

er det bedst jeg gaar over til at skrive og spørge om Dig og din Slægt, nu er Du vel begyndt med Skolegangen igjen, og jeg seer saa tydeligt Du og Mikkell just ikke skydende en saa voldsom Fart fra Skole, og jeg er vis paa at Du nu om Haandleddene er voxet $\frac{1}{2}$ Tomme, om Benene 1 heel og om Livet 2 Tommer siden vi saaes. At Rosenvænget nu er helt grønt, og at der myldrer af Blomster og Børn, Alt de seer jeg tydeligt, men der er dog nok Eet og Andet som jeg ikke kan udmale mig i Tankerne, hvorfor det vilde glæde mig at faae et Par Ord fra Dig, førend Krigen bryder ud igjen, og vi bliver afskaarne helt fra den Deel af [?Verden], som vi bryder os om, det bliver vel nu en streng Tid, naar den blot kunde føre til [?] for Danmark, og Fremtiden ikke har endnu [?] Skuffelser at bringe. Forresten have vi det godt efter Omstændighederne, jeg maler ret flittigt, mest Motiver fra den grønne frodige Mark, og godt er det at man dog har en Beskjæftigelse der kan bortlede Tanken fra vore mørke Udsigter, men det hænder jo ogsaa ofte naar [?] er midt i en Sky eller en Rugmark, at der kommer en Standsning i Maleriet, for med større Fynd at kunne udtale Ønsket, gid dog det Rakkerpak var langt borte. Og nu de venligste Hilsener til Dine kjære Forældre, Mikkell og Katrine, og vær selv hilset 1000000 Gange fra Din gamle Ven Janus la Cour.

til

Isakim Fredrik Skovgaard

Oftens, Ropingsvej, 27

Kjøbenhavn.

SKOVGAARD-MUSEET
Mappa 21 Nr. 5

Rarthus 14 Juni 1864.

Fjære lille Joachim!

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 31 Nr. 5

Det var i en Tied at jeg fik den Mængde i Løben.
nægt kom ind af Bangen, i Kladden, ned i Dødsen
og ind paa Bauegaarden, men det var du mærker, i
en Tied kom vi til Kanoen og først kom vi begyndt
at for Jyllands Kyst, og paa Egekræns i Mængde. For
gæld gamle Dage fandt fufsen Læs til at staa paa Land
ind paa Dampskibet som man fiks ikke, men imidlertid
dannede Lakkungakket at lænde Laksen med Skinn
de Fiskerier, det fynes som om at Oatjen pøtten i
den største Tidde paa Jern, og den glimter, men fiks
forinden som i Begyndelsen lidt lændt ind. Vi kom
jog da i Land, men alligevel paa, ligesom og fiks man
Egekræns, alligevel fiks man om den, alle angav
sig om den kærede Baubefid, angav sig om den store
lige Djillen paa Laksen, først begyndte jeg at
at angav mig, og fiks vi den paa med en god Fokken
Dagvelfe, Jæmme og Laksen, og fiks det dog fiks
liden paa Dampskibet Laksen og Jernskibet Ufveksellend.
fiks? Ja det var jeg fiks med ikke, fiks jeg sig fiks, men
du kommer fiks, og fiks du paa fiks den Tied og Mængde
om fiks de hør, da fiks de val, ja Gud skal vide det,
men med mig er det ikke vordt at angav fiks, det kan

mefter end vi bliv gæst. Jeg var i de allersidste Dage
 en lille Læse gaa fælges, og der kom jeg i det første Klamm,
 vi end en yndigste Officin, det blev naturligtvis under de
 fæltes. Men naar man kommer til at tale om det ære-
 melige i Lyfteklauds Tænder, saa lader de gaa Skildbrun
 og fige, ja det kjender vi ikke, og faa lader dem jo det be-
 standigt gaa, naar Hagen kommer: Samtale med
 dem om vore Tænder. Forinden lad det til at være en meget
 afkørlig og borte Mand, og omvendt kjender jeg blev fæstet,
 og tog saa kraftigt fat paa Hagen som jeg kunde, og joist
 ingenslunde brøgte Effekten som kunde forvare sig til
 hold fæstligst, saa var saa der den valige og fæstlige Mand
 til det fæst. Det var min første og yndigste fæstlige Kampe.
 Men nogle faa Dage Omvendt, kom jeg ikke nogen med,
 da jeg i den for indtænkt min Dage til jeg og Hagen, saa
 de til mig forvarede Dagen, saa de ^{Lyfteklauds} Almindeligst
 brøgte sig tilbage og agtede at komme i Læg med dem, dog
 det var fæst, forinden Mogens jeg gik ind at male, mødte jeg
 det fæst Lægen saa en fæst Møder, jeg mødte da fæst
 mig saa fæst, men min Dage glad, jeg fæst om min
 Dage, det gjorde noget fæst, fæst blev fæst,
 Lyfteklauds bandede og fæst som Lægen, men jeg gik valige
 den mest fæst, saa jeg end ikke fæst blev. Den
 det var min Alffam om mig fæst og om Lyfteklauds, min

er det blyft jor gear om til at skrive og tyngre om dig og din
Plag, nu er du vel begyndt med Økologien igen, og jor far
far tydeligt du og Nikkel jor ikke gjetend nu far vald som far
for Økolog, og jor er vis gear at du nu er færdig med den og
i Lærens, om Lærens i fæl og om Lærens i Lærens i fæl
at Papir, og det er fæl gæret, og at der er noget af Lærens
og Lærens, det er jor jor tydeligt, men der er dog nok fæl og Lærens
for jor ikke kan end mere i Lærens, forfar det vilde glæde
mig at fæse at far Lærens for dig, forfar Lærens begynde i fæl
og vi blive afstærket fæl for den fæl af Lærens, forfar vi
begynde er om det er vel om fæl Lærens, men der blot Lærens
for Lærens for Lærens, og Lærens ikke for Lærens
Økologien at Lærens. Lærens far vi det gæde efter Lærens
forfar, jor mæle vel flittigt, med Lærens for den gæde
forfar Lærens, og gæde er det at man dog far en Lærens
for der kan Lærens Lærens for Lærens Lærens, men det
forfar jor Lærens efter Lærens Lærens er mæle i en Økolog
Lærens, at der kommer en Lærens i Lærens, for mæle
forfar Lærens at Lærens Lærens, jor dog det Lærens
er langt Lærens. Og nu er Lærens Lærens til Lærens Lærens
Lærens, Nikkel og Lærens, og Lærens fæl 1000000 Gæde for
den gamle Lærens Lærens.